

KRONIKA

DZIENNIK
POWIERZEŃ

TAJEMNIC

ALE...

ŁZY GNIEWU, RADOŚCI
SMUTKU

NAJWIĘKSZE ZACHWYTY

OD ...

Kolega "Stanika",
nasz miły rozmówca
z parku w Kłodzku

Polskę przeszliśmy
wzdłuż i wszerz.
Wiele obozów mitych i ciekawych
mijaliśmy. Ale Plastyków
nie spotkaliśmy na szlaku
nigdy.

Dlatego z wielką radością
i z zapałem wpisujemy się
skromnie do Waszej wspólniejszej
Kroniki

Obóz P.Z.P.G. „Stomil”
w Piastowie k. Warszawy

Kłodzko 17. VII. 1972.

Tajemnice serca - wiele ich było i jest, często wypadało mi na myśl
chodząc, może to i dobrze, nie wiem, erown tego nie opar-
wiam... tajemnice serca wzięły się u mnie z najbliższymi
zachwytaniami, ze świecami (mi tylko przy świętym Jakubie)
z pierwszą nocą w Bulegu, a duchami i z nocnymi ciastkami
z pierwszimi psychodramami, z duszonymi kornami i innymi
pysko-delikatem, z Andrejsem, z Siergiejem i z matkami
wklepanymi do kroniki. Mam za sobą czas, żeby napisać
wszystko między, Tronnie i Siergiejem trudno, może dlatego
właśnie piłem niewywarnie. Nie było też quilibet, ani
smutku, nie było też radości, nigdy jeszcze mi
niekiedy z radością, chociaż pewnie mogłabym wiele
rady. To był najwspanialszy obóz, jaki przeżyłam (naprawdę
bardzo mi się tu spodobało, że odchodzą tam
daleko na atmosferę, stuki, wężynego zafasynowania
światem, zarysami upadają w pompatyczny styl,
trudno, nigdy mi niekiedy chociaż wiem, że to
nie wszystko, co chciałabym napisać

Kasia Rebrova

Właśnie, można by tak...
na obozie spędziłam piękne chwile,
zobaczyłam mnóstwo cudownych rzeczy,
dużo się dowiedziałam, poznałam
wspaniałych ludzi... i wszystko to
byłoby prawdą.
Ale obóz dał mi o wiele więcej niż
mogłabym napisać, a poza tym
nie umiem o tym pisać.
Co zadowolę się, można składać litanie,
wazniejsze jest, co dałam?
(i czy dałam?)

Gracyna Derej

W warunkach niemitosiernego tłoku w pociągu trudno jest się skupić, ale spróbuję skwestić tych kilka słów szczerych. To pierwsze radość. Cały ten obóz był dla mnie jedną wielką radością, przeżyciem szczególnym, które pamięta się do końca życia. To pieni podniosłe, ale jest prawdziwe. Lży gwiewu. Nie było tego na obozie i w ogóle mi lubię wspominać gwiewów. A smutek jest teraz, że dooż się już skończy. Nic nie trwa wiecznie, to jasne, ale cudownych minionych 14 dni też, i to bardzo. Ogromnie bym chciała obysnąć i w przyszłości pojechać gdzieś z tym gwiewem. Koniec, bo pociąg bardzo tuż się. Dziękuję wszystkim za wszystko. Elżbieta Śliwowska

Mam w tej chwili bardzo ograniczone możliwości wyrażenia się (patrz wypowiedzi Elżbiety) które streszczę się w paru słowach. Na obozie było fantastycznie pięknych sytuacji było tyle, że nie jestem w stanie ich wszystkich wyprzedzić, jedyną przykrością dla mnie w tym obozie była choroba, która uniemożliwiała mi wniknięcie krenzylowca. Anna Zelenkova
ZABA

Nawyżem się wiele: dostanę przewoźnicę, piszę itd, itp. Nie będę mógł iść bez inżyniera. Piotr.

Nawyżem się kochać naprawde - przy Agnieszce.

Tajemnice serca
Radości
Największe zachwyty
- Kasia

I do tego jeszcze troszkę szkulek:
gwiewu mi chce pamiętać

Andrzej Grabowski

Mogę napisać to samo co Andrzej - Tajemnice Serca, Radości, Największe zachwyty - Piotr

Lży smutku - były.

nie musiałem się tego uczyć tu, na obozie - że świat jest piękny i cudownie jest być - ale odczuwam to cały sobą, i głęboko. Wszystko co nie pamiętam

Agnieszka

Jeśli się miało tyle przyciąć, tyle uczuć miało
A zostają tylko wspomnienia.
To to jest bardzo mało...
To byłoby te trzy zają - zupełnie naturalne, gdy się ma się tylko wspomnień ludzi.
zachwyty - cały obóz mnie zachwycał, szent, pani Joanna.

Maniela

Cały obóz był cudowny, Pani Joesie była cudowna, Szent był cudowny, Zaba była cudowna, Gage była cudowna, Kpodior był cudowny, Soból był cudowny, Joesie była cudowna, Rosie J była cudowna, Kasia Z była cudowna, Ewa była cudowna, Haria była cudowna, Magda K była cudowna, Magda P była

Andrzej M był cudowny
Andrzej G był cudowny, Piotr był
cudowny, Mariola była cudowna,
Agnieszka była cudowna,
~~Andrzej G był cudowny~~ Ela była
cudowna, Gosyga była cudowna,
Ania była cudowna no i ja
byłam cudowna

cudowne było lodzkie w Cristaleu"
i cudowne były "proje ryje"
w schronisku w Krodoku

(Cudowny był ułanek)

cudowne były dyskoteki

cudowne były psychodramy

cudowne były małe nocne

spacery ze śmieciarni, cudowny
był St. Jędrzej i cudowne były
cudowne dźwięki.

Cudowne jest zawsze w zawsze
na zawsze

Mojemu Ojcu.

Paula w Bregu - rzeka i Og-
garnięta w Bregu; miasteczkiem
świętojańskoborskie w łysie -
zapawa w łysie; ścieżki i
smielny Paorków; najwielki
prestiżowy melancholiz
Henryków; Kładek, pomiar-
ne Kładek; kamienna
tęcza na łysie Kładek.
Jokre węgla - jabra
błękitnym chęci tyła!

Grzech

Wszystko to było nie dane, bardzo faulo-
kardu mi się. Nie spodziewałam się, że tak
miło spędzę dzień tydzień tydzień. Na pewno
ten obór prostami dąży w miłej panacji.
Albo byłam słony, nie wiem nawet czy udany
gdymy nie było tak wspomnianych opiekunów
tak. Pani Joanna - historyk entelis, dzień - namięt-
nie mający psychiki. Wierzę, że bardzo, miękki
utymnie namiętanie me dane, do pamięci gracie.
Pracuję obór dąży mi bardzo wiele - namiętanie mi do-
dźwięki jędrzej, fantastyczny sytuacji było tak dąży
ze mi namiętanie o miłej jędrzej, miękki były
spacery małe ze śmieciarni wózek Kładek St. Jędrzej
w Nafie. Wprost fantastyczne była miękki do

Przemysław, fantazyjne były psychodramy,
występy były fantazyjne ale, co mi
smutni - smutni mnie to całe, ~~całe~~ ~~całe~~ ~~całe~~
skądś się odebrę się sławę, ale to mi, me pewno
bedziemy spisywać się w tym samym czasie
z zachęce. Na tym koniec i dążymy ze
występo

Hanka.

Express-Krótko-Warszawa 18-VII-72 godz 17⁴⁰

Czy były trzy gwiazdy i smutek?
nie, pozostały gwiazdy daleko ode mnie,
poza zasięgiem płomienia świecy.
O zachwyty?.. Gwiazdy można więcej
pragnąć, gdy jest się w cudownym,
nowym świecie. Ale owszem, jest
- poznawac. Ale zostało zaspokojone.
Znam ^{ten świat} ~~z~~ wnętrza i wizer - jak dobry
piechur. Od baniek mydlanych,
poprzez nocne neobrotli i tanie
wokół fontanny, aż do drugiej wieczorno-
porannych dyskusji (których byłem
nawet słuchaczem, niż uczestnikiem -
jak pilna uczeniwa)
To wspominać, gdy ma się wokół
siebie tyle piękna i świadomości,
że to pełno doświada do występu
wspominaćszy - cudownych ludzi -
(gdymyś to były właśnie byli mi
dobrymi przez całe życie).
A u boku kochany Soból,
na którego zawsze można liczyć
i który jest najlepszym lumpem
na świecie
co, wspominać jeszcze do dziś
cytrynady, torty, ciastka
a przede wszystkim salony
Dziśniodek. I najd samochodowy.
A te cudowne spotkania z
kroniką - (kronik kochanego
Szeryfa)?, jak można to
wspomnieć?!! Szeryfie - Panu Gasie.
To wasza roztudza, że ten obóz
stał się dla nas czymś o WIELE
nieślonym niż wypowiedziemi ludźmi
spędzeniem z tygodni kamikady Gage
Brodowicz

Musieliśmy cały obóz być dla mnie nieprzerwanym
jedynym jasnym pasmem szczęścia. Były chwile
smutku, ale bardzo młotkowe - takie sobie mu-
żeszki. Teraz z perspektywy czasu (to prawda, bar-
dzo niecelnie, ale zawsze) zapomniałam o nich.

Pamiętam tylko to co było Szczęściem. Poprzez
cudowne nocne pochody ze świecami, dyktowane
misterie, i czuły smak "boskich" nocy ciastek
po celogodzinnej posłowności dyskusje i sztuki.
Wszystko się potoczyło na to co pyknie i powstał sobie
Odrobny, może nawet najcudowniejszy moment. Byli
ludzie. Każdy z nich był człowiekiem; Ben Jossie, Be-
ryf, porostki obywatelskie.
Ktoś mawiał przekształcały się kwadransie

Joanna Sabler

Obóz nauczył mnie wielu rzeczy: szukać
piękna wszędzie i zawsze, w architekturze
i w ludziach. Smutek był, ale w atmosferze
obozowej przeszedł jak mgiełka. Szkoda, że
wszystko się już kończy, ale czy koniecznie się
naprawia? Albo może pozostać tak wiele
obrazków szczęścia w nas i na tak długo.
Pozostaje w pamięci piękne i mądre słowa,
piękni i mądrzy ludzie. Bo przecież w tej
atmosferze mogliśmy zobaczyć się z jakiej
lepszej strony, wierząc w siebie i innych.
Pozostaje także ciepłe wspomnienie tej
fantastycznej przygody ze SZTUKĄ na codzień,
długo poznawania ludzi i rozmawiania o
tematy poważne, zasadnicze
i ludzkie. Ciekawie udało mi się. Powi Jossie,
Szeryf i my wszyscy. Każdy inny, a jednak
podobni. Złoty był nas nie tylko przypadkowa
sytuacja, ale i jedynakowe warunki. Złoty był
nas SZTUKA, PRAWDA i CZŁOWIEK.

To co w nas zostało naprawdę wykiełkuje.
Swoją własność i w sobie doziemnego życia
nawet mimo trudnych warunków przekształca
innym. Ty, który nigdy nie samemu podó

do przy świecie pod najpiękniejszymi kłobocami
w. Jakuba, szerokie wieczornych rozmiarów, a
wreszcie nauki ciastek.

Wydaje mi się, że każdy z was także wraca
szczęśliwy i bogatszy. A to jest najważniejsze.

Magdalena Karpink

D.S. niedawno mówiłam Szeryfowi o tym, myśla-
łam o tym tym więcej, a teraz już tak rozpi-
sotam, ale to dlatego, że chciałabym
podzielić się swoim szczęściem, a szczególnie
stwierdzić, że mogę go wyrazić.

Ten obóz był dla mnie pierwszym doświadczeniem a równocześnie pier-
wym spotkaniem z taką grupą ciekawych ludzi i interes-
sownych sztuk. Obóz był cudowny, ludzie fantastyczni.
Szeryf tak cudownie potrafił stworzyć atmosferę
jakże cudowne były wieczory ze świecami, spacery nocne,
ciepłe ciastka pośród nocy.

Obóz wielu wrażeń i miłych wspomnień jakże wyjątkowym
z tego powodu wyjątkowo dużo o wiele więcej: nauczyłam
się trochę podejść do ludzi, dostrzec piękno w codzien-
ności tylko w zwykłych sytuacjach. Teraz usnęłam; myślę, że
staram się bardziej rozprawić dla ludzi których przeżyłam
raz zobaczę. Wierzę, że mogłabym może pisać
o swoich psychicznych doświadczeniach i zmianach. A to
ogólnie: obóz był cudowny i wiele mi dał. Jestem
B. niesmiertelna a tutaj czuję się prawdziwie dobrane i ile
nie bardzo dobre. Teraz rodzi mi się wyjątkowo
tutaj też. Smutnych chwil było niewiele. Teraz tylko wyjątkowo
Tęży naprawę. Ale smutny nastrój szybko minął dzięki
temu że wyjechałam się przed Agnieszką. Bardzo dużo było
wspomnień ten obóz, wyjątkowo szary człowiek i tak widać
jakim miałam

Anna Werle

Był to fantastyczny, wspierający obóz.
z cudownymi ludźmi o tych
srebrnych zainteresowaniach.
Były to dwa tygodnie pełne wrażeń.
Nigdy nie zapomnę nocnych spacerów
przy świecach, św. Jaluha, ~~dykano~~
cudownych dyskotek, psychodram.
~~Wszystko~~ Dzięki temu dwóm tygodniom
nauczylam się szukać piękna
nie tylko w architekturze i sztuce
ale również w ludziach.
Mniamam, że obóz ten nie tylko
dla mnie ale również dla
pozostałych dwudziestu jeden osób
był wspaniałą wakacyjną
przygodą i na długo pozostanie
w naszej pamięci.
Magdalena Radwańska.

~~Wszystko~~

Nie wiem co mogę jeszcze napisać oprócz tego,
że jestem tak samo szczęśliwa jak wszyscy dozw-
niacie. Obóz był dla mnie miłym zaskoczeniem,
bo przede mną bawiłem się go trochę, bo tam
się zetknęłam z ludźmi, których dotąd obserwowa-
wałam z daleka, i którym imponowali mi swoi-
mi wiadomościami, swobodą i chyba miłym. Byli
moim młodzieńczością w młodości. Stałam się im
nieśmiało kiedy „zeszli z postermentów”, we
włoskich ich widzieliśmy i okazywali się lempkami
najbardziejymi ^{poprostu serdecznymi ludźmi.}
pod słońcem. ^{Widzę że duszę chwilom uniesień przeczytym}
W tym opowie rozjaśni mi się nieco świat w głowie.
Kasia Juraś.

Moje obrazy wrażeń; uwaga cała —
obraz obrodzić. Nie chcę, aby zabrzmiało to banalnie,
lub zbyt pompatycznie, ale obóz dał mi wiele
świadomości się powtarzaniu, lecz muszę to napisać:
obraz mi ożył nowo PIĘKNO, PRAWDA i... Polskę.
Fascynujących piśmem stworzeń było bardzo
wiele, nie wiem czy jest sens udawać wypowiedzi
niech poprzedniczek czy też poprzedników.
Piękno moim ujęciem nie tylko w świetle świec
przy św. Jaluha, ale w krótkiej minucie, w
całej nawet najkorzystniej przewidywanej sytu-
acji. Cóż chwile. Wszystkie ważne przed-
tęży się z momentami nastawionymi na
psychofizyczne, życie takie jest i nie
walczy się tym przedmować że przebieg
i smutka nie było.
Tajemnice serca... jak zwykle bardzo wiele,
nie równie zwyczajne z oborem.
Irene Krapik.

Koniec, mosty, nie tylko oboru, ale
i kramka, nie - że powiadane -
życie obrazu naszego dźwięcznego -
niepżyjęcie. Czym ono było? Pięk-
no na samych krawcach (o, i nawet to)
i spora, że wszystko zostało pominięte.
Dla mnie naprawdę było
PIĘKNO i miłe. Ludzie, którzy się
byli, którzy nie narodził, także.
A radobnie mnie jeszcze. To
nawet małe spotkanie stworzyło
swoją materię sniat, szczęście z cer
zastawu i wami, Teru.
A w tym naprawdę było PIĘKNO,
które zobowiązało królowa nie wygrała
srebrni.

Atmosfera nie sprzyja pisaniu - sprawa
Tęże emfazem.
WŁIŚCIE (M) CUDOWNI, wcz
dnego toż k...
Ane Sorabany

14 dni to mało. A jednak były
takie cudowne, że porostannie pro
nich ślad "na całej ziemi".
Ten obór był naprawdę
pocudowny.

Gosha.

Trudno w takich warunkach oddać to co
się nam wydarzyło w ciągu tych niesamowitych godzin.
Było po prostu cudownie. Każdy następny minutka
kwalifikacji może mieć znaczenie. Poprawki były w ostatniej
tydzień. Słuchać i to już koniec.

Andrzej M.

Zarezerwowane

dnia 18. 07. 1972 poc. Nr. 61202
od stacji Włodzko Główny do stacji Warszawa Wsch.
Wagon^{*)}, przedział^{*)}, I miejsce^{*)}
Zarządzenie Nr. z dnia 19. I.
^{*)} niepotrzebne skreślić

Włodzko Główny

(Stempel stacji i podpis dyżurnego ruchu)

PKP Saria H 1064 DKG 1682 I kw 72 - 05000 dr 60 g

Handwritten text on aged, yellowed paper, organized into approximately 12 vertical columns. The text is written in a cursive script and is heavily obscured by numerous large, irregular brown stains, likely from water damage or mold, which are most prominent in the center and right-hand columns.

„Özelbank“ Özele